

SANTI ESCURA

EL CERCADOR D'ESTELS

FANTASIA PER A PIANO I ORQUESTRA DE CORDES

El cercador d'estels

1a edició: juliol 2019

© Santi Escura

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

Tel: + 34 93 832 69 46 + 34 93 318 06 05

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal:B-18436-2019

ISMN: 979-0-69231-973-3

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprogramació i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

Tel: + 34 93 832 69 46 + 34 93 318 06 05

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

No puc evitar sentir *El cercador d'estels* com un dels encerts més grans que he pogut presenciar mai. M'explico. És una obra amb una fragilitat i una sensibilitat molt particulars que es regeix pel més senzill dels sentits musicals: una innegable qualitat en la direcció tensional. Rere aquesta conducció tan natural, però, s'hi esbrina una complexitat compositiva formada per diferents textures, recursos tonals i atonals, així com una instrumentació delicadament explorada. Tot plegat està teixit en un entramat creatiu que desperta l'espectre més reflexiu de cadascú. I és aquí on tot pren aquell sentit universal que sol ser present en les grans obres, en les obres de veritat: finestres a una dimensió infinita i la conseqüent lluita per trobar la llum i/o el camí a seguir o construir. Santi Escura, conscient de la narrativa conceptual, no podria haver anomenat la peça amb unes altres paraules, així com tampoc podria haver-la presentat al món d'una altra manera. Aquell 18 d'octubre de 2009, oferint l'estrena a un dels seus joves alumnes perquè hi actués com a solista envoltat d'una orquestra professional, va brindar l'oportunitat a tothom (intèrprets i públic) de convertir-se realment en cercadors d'estels, i demostrava així que ens trobem davant d'una obra dotada amb una gran humanitat. Humanitat en el sentit més intrínsec possible.

Joel Riu

Compositor, pianista i percusionista
*Pianista que va estrenar l'obra aquell

18 d'octubre de 2009

No puedo evitar considerar *El cercador d'estels* como uno de los aciertos más grandes que jamás he podido presenciar. Me explico. Es una obra con una fragilidad y una sensibilidad muy particulares que se rige por el más sencillo de los sentidos musicales: una innegable calidad en la dirección tensional. Pero, detrás de esta conducción tan natural, se descubre una complejidad compositiva formada por diferentes texturas, recursos tonales y atonales, así como una instrumentación delicadamente explorada. Todo está tejido en un entramado creativo que despierta el espectro más reflexivo de cada uno. Y es aquí donde todo toma el sentido universal que suele estar presente en las grandes obras, en las obras de verdad: ventanas a una dimensión infinita y la consecuente lucha para encontrar la luz y/o el camino a seguir o construir. Santi Escura, consciente de la narrativa conceptual, no podría haber denominado la pieza con otras palabras, así como tampoco podría haberla presentado al mundo de otra forma. Aquel 18 de octubre de 2009, ofreciendo el estreno a uno de sus jóvenes alumnos para que actuara como solista rodeado de una orquesta profesional, brindó la oportunidad a todo el mundo (intérpretes y público) de convertirse realmente en buscadores de estrellas demostrando que nos encontramos ante una obra dotada de una gran humanidad. Humanidad en el sentido más intrínseco posible.

Joel Riu

Compositor, pianista y percusionista
*Pianista que estrenó la obra aquel

18 de octubre de 2009

I cannot help but feel that "*El cercador d'estels*" (star finder) is one of the greatest successes that I have witnessed. Allow me to explain. It is a work imbued with extraordinary fragility and sensitivity, governed by the simplest of the musical senses: an undeniable quality in the tensional dimension. However, behind this natural conducting there lies a compositional complexity formed by different textures, tonal and atonal resources as well as delicately explored instrumentation. All of this is woven into a creative fabric that awakens the most highly contemplated spectre of everyone. And that is where everything takes on that universal meaning that is usually present in great works, in genuine works: windows to an infinite dimension and the resulting struggle to find the light and/or the path to follow or build. Conscious of the conceptual narrative, Santi Escura could not have named the piece using any other words, nor could he have presented it to the world in any other way. On 18 October 2009, giving the premiere to one of his young students to perform as a soloist surrounded by a professional orchestra, he gave everyone (performers and audience) the opportunity to actually become star finders, showing that we are faced with a work shrouded in great humanity. Humanity in the most intrinsic sense possible.

Joel Riu

Composer, pianist and percussionist
*Pianist who premiered the work on

18 October 2009

El cercador d'estels

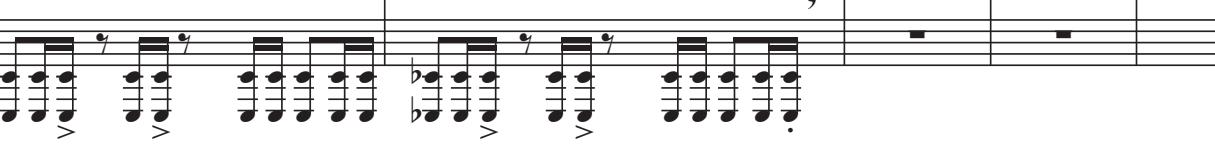
Fantasia per a piano i orquestra de cordes

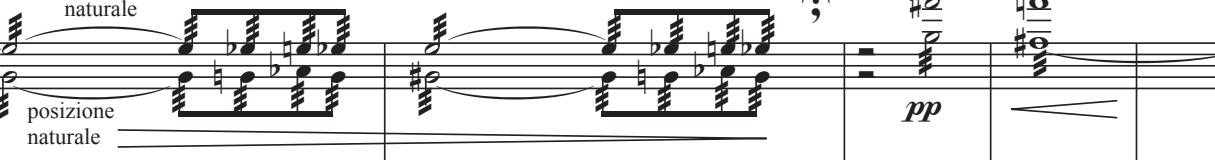
1 - La desaparició estelar

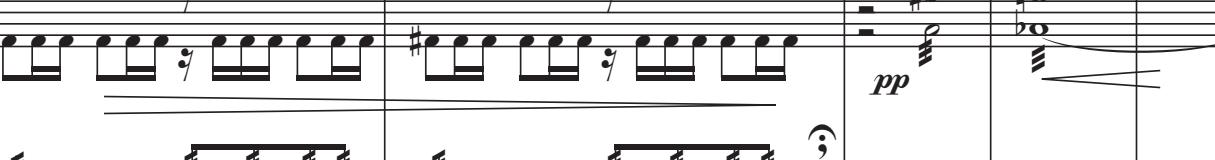
Santi Escura Moradell

The musical score consists of two systems of music. The top system, labeled '1 - La desaparició estelar', features the piano (treble and bass staves) and string instruments (Violin I, Violin II, Viola, Cello, Double Bass). The piano part starts with a dynamic of ff at 63 BPM, followed by a sustained note with 8va dynamic. The strings play eighth-note patterns. The bottom system continues the piece, starting with a dynamic of ff at measure 6. It includes parts for Violin I, Violin II, Viola, Cello, and Double Bass. The violins play sixteenth-note patterns, while the cellos and double bass provide harmonic support. Measure 6 ends with a dynamic of f.

9

Pno.

Vln. I

Vln. II

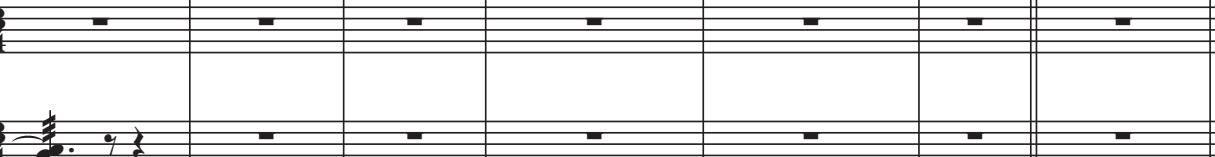
Vle.

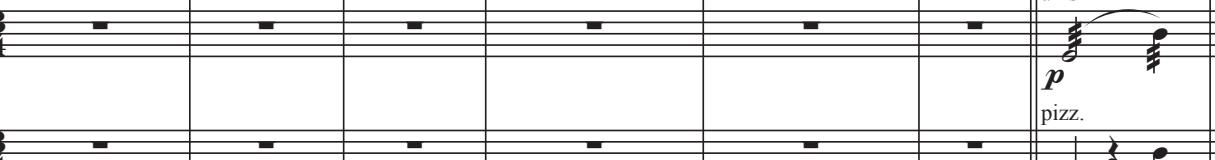
Vc.

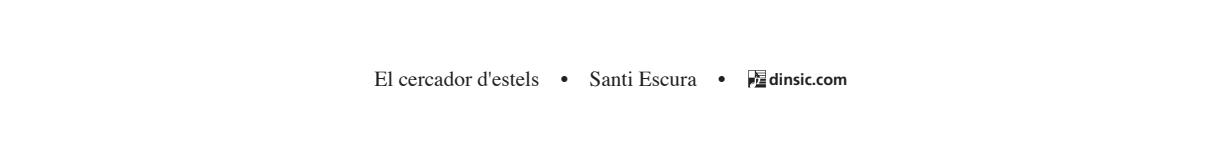
Cb.

14

Pno.

Vln. I

Vln. II

Vle.

Vc.

Cb.